

Honesta fama aeternum patrimonium.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV / 1202-4 / 2018	
Érkezett: 2018 SZEPT 14.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 0 db	du

A [REDACTED] ellen ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt a Debreceni Járásbíróság előtt 60.B.1216/2016. ügyszám alatt folyamatban volt büntetőügyben a 37. sorszámú ítéletet helybenhagyó, a Debreceni Törvényszék 18.Bf.159/2018/6. sorszámú, 2018. június 26. napján kézhez vett végzése ellen és a Tisztelt Alkotmánybíróság 2018. augusztus hó 23. napján kelt és általam 2018. augusztus hó 31. napján kézhez vett **IV/1202-3/2018 ügyszámú** hiánypótlásra felhívó tájékoztató levélre – a már korábban becsatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk útján – a törvényes határidőn belül

alkotmányjogi panasz hiánypótlást

terjesztünk elő Magyarország Alaptörvénye 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja, illetve az Abtv. 27. § alapján, ahol is kérjük a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a sérelmezett Debreceni Törvényszék 18.Bf.159/2018/6. sorszámú végzése alaptörvényellenességét és az Abtv. 43.§-nak megfelelően a döntést semmisítse meg, a másodfokú bíróságot kötelezze új eljárás lefolytatására, új határozat meghozatalára.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény védelemének legfőbb szerve. Alkotmányos jogállamban az Alaptörvény értékrendjének át kell hatnia a teljes jogrendszernek. Az Alkotmánybíróság az a szerv, amely végső soron felel azért, hogy a jogalkotás - mind az eljárást, mind pedig eredményét tekintve - az Alaptörvénnyel összhangban valósuljon meg.

Az Alaptörvény az alapjogvédelem új korszakát nyitja meg azáltal, hogy az alkotmányjogi panasz eljárás keretében az egyedi ügyben alkalmazott jogszabály (mint általánosan kötelező közhatalmi döntés) Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatán túl azt is lehetővé teszi, hogy az Alkotmánybíróság az **egyedi ügyben hozott bírói döntés esetleges Alaptörvénybe ütközését is megvizsgálja**. Ez a hatékony rendes jogorvoslati lehetőségeit már kimerítő panaszos számára egy olyan további különleges jogorvoslatot biztosít, amely a legsúlyosabb - alkotmányos - jogsérelmek esetén lehetőséget ad az Alaptörvénnyel összhangban lévő döntés meghozatalára.

D R . V A R G A I S T V Á N
ügyvéd

H-5900 Orosháza, Táncsics u. 18.
Telefon/Fax: +36 68 411 770; +36 68 510 040; Mobil: +36 30 9519 876
e-mail: drvargaistvan@globonet.hu
H-1055 Budapest, Markó u. 1/A. mfszt. 2. ajtó, 8-as kapucsengő
Adószám: 44428093-2-24

Az új Abtv. hatályba lépésével tehát lehetővé vált, hogy az indítványozó ne csak az alkalmazott jogszabály, hanem a konkrét bírói döntéssel szemben kezdeményezzen alkotmányjogi panaszt. Az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet akkor fordulhat alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az **indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Ha az alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján megállapítja a bírói döntés alaptörvény-ellenességét, a döntést megsemmisíti.**

1. Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

a) Pertörténet: Az alábbi történeti tényállásnak a lényege a következő:

A Debreceni Járásbíróság a 60.B.1216/2016/37. sorszámú ítéletével bűnösnek mondta ki [REDAKT] vádlottat ittas állapotban elkövetett járművezetés vétségében (Btk. 236. § (1) bekezdés), és ezért a vádlottat 4 hónap szabadságvesztésre és végleges hatályú járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 1 év próbaidőre a bíróság felfüggesztette.

Az ítélet ellen a vádlott és elsőfokon eljáró védője, Dr. S. [REDAKT] István ügyvéd fellebbezést jelentett be.

A fellebbezés folytán az ítéletet írásba kellett foglalni értelemszerűen a régi Be. 341. § (2) bekezdése alapján¹, ami jelen ügyben azt jelentette, hogy a 2018. február 01. napján meghozott és kihirdetett elsőfokú ítéletet írásba foglalást követően 2018. március 27. napján terjesztette fel az elsőfokú bíróság.

A tárgyi ügyben 2018. március 27. napján beérkezett a Debreceni Járásbíróság előtt 60.B.20.1216/2016. ügyszám alatti eljárásban bejelentette ugyanakkor Dr. Varga István ügyvéd az ügyvédi meghatalmazását, továbbá tájékoztatta egy erre vonatkozó feljegyzés becsatolásával is a Debreceni Járásbíróságot, hogy Dr. [REDAKT] István ügyvéd megbízása megszűnt.

A Debreceni Járásbíróság 2018. március 27. napján terjesztette fel az iratokat a Debreceni Törvényszékre, de az ugyanezen napon érkezett, **Dr. Varga István ügyvédnek adott meghatalmazásomat, a korábbi védő megbízásának megszűnésére vonatkozó bejelentésemet és a feljegyzést nem terjesztették fel a T. Debreceni Törvényszékre. A Debreceni Törvényszékre 2018. március 29. napján érkezett meg a teljes elsőfokú ügyirat, azonban az előbbi iratok, és így a Dr. Varga Istvánnak szóló ügyvédi meghatalmazás nélkül, illetve a Dr. [REDAKT] István ügyvédtől visszavont megbízásra vonatkozó okirat és feljegyzés nélkül.**

Mint utóbb kiderült, az elsőfokú bíróság 2018. március 27. napját követően semmilyen iratot nem terjesztett fel a Debreceni Törvényszékre (egészen 2018. júniusáig), a 2018. március 27. napon beérkezett ügyvédi meghatalmazást sem.

A Debreceni Törvényszék ugyanakkor megkapta a 2018. május 15. napján kelt, Dr. Varga István ügyvéd által előterjesztett **nyilvános ülés tartása iránti kérelmet**, azonban azt úgy tekintette, mintha nem Dr. Varga István ügyvéd lenne védő az eljárásban (mivel meghatalmazás nem érkezett a törvényszékre az elsőfokú bíróságtól). **Ennek a körülménynek a tisztázására semmilyen eljárási cselekményt nem tett.**

¹ „Ha a fellebbezési határidő valamennyi jogosultra lejárt, az elsőfokú bíróság tanácsának elnöke az iratokat - a másodfokú bíróság mellett működő ügyész útján - az ügydöntő határozat írásba foglalását követően haladéktalanul felterjeszti a másodfokú bírósághoz.”

A Debreceni Törvényszék 18.Bf.159/2018/6. sorszámú végzéséből kitűnően tanácsulésen – megfosztva [REDACTED] vádlottat és Dr. Varga István védőt a nyilvános ülés és a tárgyalás lehetőségétől – bírálta el a fellebbezést, és nem biztosította mind a vádlott, mind a védő számára a nyilatkozattétel lehetőségét, azaz a bizonyítási indítvány megtételének, észrevételezésnek, perbeszéd tartásának és az utolsó szó jogának lehetőségét. A büntetési körülmények tisztázatlanok maradtak ezáltal.

b) Tájékoztatom a T. Alkotmánybíróságot, hogy a fenti jogsérelem kapcsán nincs helye a jelenleg hatályos új Be.² alapján semmilyen rendkívüli jogorvoslatnak, sem perújításnak, sem felülvizsgálatnak.

A jelenleg hatályos és alkalmazandó új Be. 637. § szerinti perújítási okok jelen esetben nem állnak fenn, mivel a nyilvános ülés tartásának megsértéséből, mint új tényből nem következik egyenesen az, hogy lényegesen enyhébb büntetést kellene kiszabni.

Úgyszintén nincs helye felülvizsgálatnak az új Be. 648. § b.) pontja alapján (eljárásjogi szabálysértés), mivel a 649. § (2) bekezdés szerinti okok közül egyik sem áll fenn álláspontunk szerint.

A Debreceni Járásbíróság ítéletével és az azt helyben hagyó Debreceni Törvényszék végzésével a rendes jogorvoslati lehetőségeimet kimerítettem, továbbá egyéb rendkívüli jogorvoslatra pedig sem a vádlott, sem védője nem jogosult.

c) Előadom, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdésében és az Abtv. 27. § b) pontjában előírtak szerint a Debreceni Törvényszék helyben hagyó végzését 2018. június hó 26. napján vettem kézhez, míg alkotmányjogi panaszomat 2018. július hó 24. napján terjesztettem elő, megtartva így az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló törvényes határidőt.

d) Előadom, hogy jelen vizsgálni kért büntetőeljárásnak a terheltje vagyok, így érintettségem az ügyben megalapozott, s mint a büntetőeljárás terheltje, annak érintettsége további bizonyításra nem szorul.

e) Előadom, hogy az Abtv. 29.§-ban foglalt feltételeknek alkotmányjogi panaszom megfelel (avagy annak egyik feltétele, mivel az már megalapozhatja a 29.§ szerinti befogadási feltétel teljesülését), ugyanis álláspontom szerint a büntetőeljárásban a tisztességes eljáráshoz való jogom sérült az eljáró bíróságok mulasztása okán, amelynek ténye bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel.

2. Érdemi indokolás:

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezése:

Az Alaptörvény tisztességes és nyilvános eljárással kapcsolatosan az alábbiakat rögzíti:

XXVIII. cikk

- (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság **tisztességes és nyilvános tárgyaláson**, ésszerű határidőn belül bírálja el.

² A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény

(7) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása:

A Debreceni Törvényszék Alaptörvényellenes módon nem biztosította a vádlott és védője számára a nyilvános ülés vagy tárgyalás megtartásával a tisztességes és nyilvános bírósági eljárás Alaptörvényben rögzített jogát, helyette tanácsülésen bírálta el a vádlott és védő meghallgatása nélkül a büntetőügyet, ezáltal megvonta a vádlottól és a védőtől a bizonyítási indítvány megtételének lehetőségét, az észrevételezés jogát, a perbeszéd megtartásának jogát, és az utolsó szó jogát, továbbá a nyilvános tárgyaláson biztosított közvetlenség elvét.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (régi Be.) 360. § (4) bekezdése értelmében „ha az elsőfokú ítélet ellen kizárólag a vádlott javára jelentettek be fellebbezést, és a tényállás megalapozott, a tanács elnöke tájékoztatja a vádlottat, a védőt, az ügyészt és azt, aki fellebbezett az ügyben eljáró tanács összetételéről és arról, hogy nyolc napon belül kérheti nyilvános ülés, vagy ha annak feltételei fennállnak, tárgyalás kitűzését. Ha nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését senki sem kérte, a másodfokú bíróság az ügyet tanácsülésen intézheti el”.

A régi Be. 234. § (5) bekezdése értelmében „a tanácsülésen a bíróság tagjai és a jegyzőkönyvvezető vesznek részt”.

A régi Be. 234. § (3) és (4) bekezdés alapján „nyilvános ülésen a bíróság tagjai, a jegyzőkönyvvezető, a vádló, továbbá - ha e törvény eltérően nem rendelkezik - a vádlott és a védő vesz részt. A felsoroltakon kívül az ülésen az lehet jelen, akit a bíróság az ülésre idézett, vagy akit arról értesített”.

A régi Be. 353. § (3) bekezdése értelmében „ha az ügyben a büntetéskiszabási körülmények további tisztázása érdekében kizárólag a vádlott meghallgatása szükséges, a másodfokú bíróság nyilvános ülést tart.”

A régi Be. 361.§ (2) bekezdés b) pontja értelmében: „a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen az ügyben a vádlottat a büntetéskiszabási körülmények további tisztázása érdekében meghallgathatja.”

Az előbbi jogszabályhelyekből kitűnően a vádlott és védője számára amennyiben a kiszabott büntetés vagy intézkedés helyett enyhébb büntetés vagy intézkedés kiszabása miatt nyújtottak be fellebbezést, úgy ennek a másodfokú bíróság részére történő megindokolására a megfelelő jogintézmény a nyilvános ülés tartása iránti kérelem előterjesztése, mely bírósági ülésforma a megfelelő mód a büntetéskiszabási körülmények tisztázására.

Régi Be. 47.§ (2) bekezdés szerint: „A meghatalmazást ahhoz a bírósághoz, ügyészhez, illetőleg nyomozó hatósághoz kell benyújtani, amely előtt a meghatalmazás időpontjában a büntetőeljárás folyamatban van.”

Régi Be. 358.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében: „A másodfokú bíróság tanácsának elnöke intézkedik - szükség esetén - a hiányok pótlása, az iratok kiegészítése, új iratok beszerzése, az iratoknak az ügyészhez való megküldése vagy az elsőfokú bíróságtól felvilágosítás megszerzése iránt;”

Nyilvánvaló, hogy a felterjesztés pontos időpontjáról sem a védő, sem a terhelt tudomással nem bírhat, így a 2017. március hó 27. napján az elsőfokú bírósághoz megküldött ügyvédi meghatalmazás megfelelt a régi Be 47.§ (2) bekezdésének. Ennek okán és a Régi Be. 358.§ (1) bekezdés a) pontja alapján álláspontom szerint elvárható lett volna, ha a T. Törvényszék észleli, hogy nyilvános ülés iránti kérelem érkezik be egy védőtől, akinek a meghatalmazását nem látják igazoltnak (ami az elsőfokú bíróság mulasztására vezethető vissza), hogy felhívják a védőt – akár rövid úton - a tanácsülés tervezett 2018. május 24. napjának időpontjáig arra, hogy **igazolja képviseleti jogát, avagy érdeklődjenek az elsőfokú bíróságnál a védő meghatalmazása felől**. Ezesetben tisztázódott volna a hiba oka.

Ugyancsak elvárható lett volna, hogy a vádlottat felhívja a Törvényszék arra, hogy nyilatkozzon arról, hogy adott –e meghatalmazást Dr. Varga István védőnek, továbbá Dr. [REDACTED] István ügyvéd megbízása fennáll –e még.

A Törvényszék a legegyszerűbb megoldást választotta, úgy tekintette, mintha egy teljesen ismeretlen valaki írt volna a bíróságra meghatalmazás hiányában nyilvános ülést kérve, és a 6. sorszámú végzésből kitűnően tanácsülésen hatálytalannak tekintette a védői beadványt, és a vádlott és a védő nyilatkozatának megismerése nélkül **helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét**.

Az előbbiektől tisztázása céljából megkerestem írásban mind a Debreceni Járásbíróságot védőm útján, mind a Debreceni Törvényszéket.

A Debreceni Törvényszék eljáró tanácselnöke tájékoztatott arról 2018. június 26. napján kelt levelében, hogy álláspontja szerint perújításnak tekintendő a beadványom, ezért megküldeni rendelte a Hajdú-Bihar Megyei Főügyészségre, ahol utóbb egyébként azt a tájékoztatást kapta a védőm, hogy a főügyészség perújítást az ügyben nem kezdeményez.

A Debreceni Törvényszék Elnöke tájékoztatott arról 2018. július 13. napján kelt levelében, hogy álláspontja szerint kizárólag rendkívüli jogorvoslattal változtatható meg a döntés, továbbá az elsőfokon eljáró bíró figyelmét felhívta a Be. és a Büsz. rendelkezéseire.

A Debreceni Járásbíróság pedig arról tájékoztatott 2018. július 06. napján kelt levelében, hogy valós érdeksérelem nem ért, éljek a rendkívüli jogorvoslat lehetőségével.

Az előbbieket összefoglalva a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság hibájára visszavezethető okból, de a tisztességes eljárás alapelvét megsértve nem vizsgálta meg a nyilvános ülés tartása iránti kérelmét Dr. Varga István védőnek annak ellenére, hogy a védő rendelkezett ügyvédi meghatalmazással az ügyben. Ezáltal megfosztott a másodfokú bíróság a nyilvános ülés lehetőségétől, a büntetés kiszabás körülményeinek a további feltárásától, a bizonyítási indítvány megtételétől, a perbeszéd megtartásától, az utolsó szó jogától.

A Tisztelt Alkotmánybíróság már számos esetben vizsgálta mind polgári peres, mind büntetőeljárás vagy akár közigazgatási hatósági eljárás során tanúsított és vélt tisztességes eljáráshoz való jog megsértését, amely alapjogról – mint az Alaptörvényben biztosított alapjogról – az alábbiak rögzíthetők:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy *“mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”*

A tisztességes eljáráshoz való jogot az Alaptörvény XXVIII. cikkének (1) bekezdése rögzíti. Az alkotmányozó hatalom a tisztességes eljáráshoz való jogot és az igazságszolgáltatáshoz való egyéb jogokat, ahogyan az az Alaptörvényhez fűzött indokolásból is kiderül, a nemzetközi emberi jogi dokumentumokat – így különösen az Egyezményt – követve fogalmazta meg a XXVIII. cikkben.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének értelmezésével nevesíthetők a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok. Ezek különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága (ami nem garantálja a döntés igazságosságát), a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és pártatlanság kívánalma, továbbá az ésszerű időn belüli elbírálás. **A szabály, de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége.**

Mint ahogy a T. Alkotmánybíróság is megállapította, a tisztességes eljáráshoz való jog számos részjogosítványt foglal magába, így része annak a fegyverek egyenlősége is, amely jelen alkotmányjogi panaszom tartalma szerint a védelem oldalán csorbult.

Az Alkotmánybíróság a tisztességes eljáráshoz való jog lényegéről kialakított álláspontját elvi jelentőséggel elsőként a 6/1998. (III. 11.) AB határozatában foglalta össze. A tisztességes eljárás (*fair trial*) az Alkotmánybíróság ezen döntésében kimunkált alkotmányos mérce szerint „**olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.** Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.” [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95.] **3265/2014 (XI. 4.) AB Határozat.**

Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint a tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a fegyverek egyenlősége, amely a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalma legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. Az Alkotmánybíróság értelmezése szerint a fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. **A fegyverek egyenlőségének egyik feltétele (és a nemzetközi szervek esetjogában is leginkább kimunkált területe) a felek mindegyikének személyes jelenléte az eljárási cselekmények során,** illetve egyes eljárási szereplők (például szakértők) megtartása semleges pozícióban. A másik feltétel, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg. **Itt érintkezik a *fair trial* elve a védelemhez való jog hatékonyságának és a védelemre való felkészülés kellő idejének és eszközeinek követelményével.** {6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95–96.}

A fenti értelmezésből adódóan állapítható meg, hogy esetemben a fair-trial feltétele (eljárási cselekményen jelenlét joga) csorbát szenvedett a Debreceni Járásbíróság mulasztásával és a Debreceni Törvényszék nyilvános ülésre való lehetőségétől való megfosztásával, amely a tisztességes eljáráshoz való jogom megsértését jelenti. A másodfokú bírósági eljárás alatt nem nyílt meg a lehetőségem arra, hogy akár tény vagy jogkérdésben véleményt formálhassak (avagy a meghatalmazott védőm), ugyanis a Debreceni Törvényszék a megjelölt alapvető jogom sérelmével tartott tanácsulást és hozta meg helyben hagyó végzését a személyes jelenlétem, a személyes meghallgatásom és védői jogosítványok gyakorlása nélkül, holott arra nyilvános ülés tartása iránt lett indítvány előterjesztve a védelmem megfelelő és hatékony

ellátása érdekében. Mindezek által az eljáró bíróságok és a T. Törvényszék végzése koránt sem nevezhető tisztességes eljárás körében meghozott döntésnek.

A bírósági eljárások **minden mozzanatában** maradéktalanul teljesülnie kell a tisztességes eljáráshoz való jognak.

Alkotmányjogi panaszom megfelelő érvekkel való alátámasztásához az Emberi Jogok Európai Bíróságának gyakorlatára is hivatkozni kívánok:

A K. Sándor kontra Magyarország ügy:

A tényállás lényege szerint 2003 februárjában a kérelmezőt súlyos testi sértés elkövetésével gyanúsították meg, a bíróság pedig 2004. február 26-án bűnösnek mondta ki a kérelmezőt az ellene felhozott vádpontokban. A döntés ellen a kérelmező fellebbezett, felmentését kérve, megalapozatlanságára hivatkozással. A fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Bíróság arról tájékoztatta a kérelmező ügyvédjét, hogy a fellebbezési kérelem zárt ülésen kerül elbírálásra. Válaszában azonban az ügyvéd részletesen előterjesztette érveit, amely szerint a bíróságnak a teljes tényállás megállapításához további tanúkat kellett volna meghallgatnia, így nyilvános tárgyalás tartását indítványozta.

Ennek ellenére a Fővárosi Bíróság zárt ülésen tanácskozott és 2005. február 1-jén kelt végzésével helyben hagyta a kérelmező elítélését. A kérelmező, ügyvédje és a vád képviselője nem lehetett jelen. A Fővárosi Bíróság az akkor hatályos Be. 351. § (2) bekezdésére hivatkozással rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem volt megalapozatlan, ilyen módon további bizonyítás felvétele nem volt szükséges a fellebbviteli felülvizsgálat lefolytatásához. Ezen megfontolás alapján jutott arra a bíróság, hogy jogosult volt a Be. 360. § (1) bekezdése alapján a védelem és a vád távollétében, tanácsülésein meghozni határozatát. Az EJEB elismerte, hogy a büntetőjogi szférában is előfordulhatnak ugyan olyan ügyek, amelyek természete nem igényel szóbeli tárgyalást, azonban ezekben az esetekben a lehetséges büntetőjogi következmények nem járnak jelentős stigmával.

Mindezek alapján a Bíróság rögzítette, hogy büntetőeljárás során a terhelt személyes meghallgatása kell, hogy főszabály legyen. Az ettől az elvtől való bármely eltérésnek kivételesnek kell lennie, és megszorító értelmezés alá kell esnie. A szóbeli tárgyalás hiánya másodfokon ezért korábban már több esetben az Egyezmény megsértésének megállapításához vezetett.

Érdekes esetként merül fel **G. György és S. Júlia Magyarország elleni ügye.** A tényállás szerint 1994. augusztus 26-án indult büntetőeljárás a régész foglalkozású kérelmezők ellen, sikkasztás miatt (ez a cselekmény az akkor hatályos szabályok szerint három évig terjedő szabadságvesztéssel volt büntethető). Az állítólagos bűncselekmények a kérelmezők által kiásott régészeti leletek elidegenítésével voltak kapcsolatosak. A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ismételten bűnösnek találta a kérelmezőket. A másodfokú bíróság 1999 januárjában helyben hagyta az ítéletet. A kérelmezők a döntéssel szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, amely alapján a Legfelsőbb Bíróság újfent helyben hagyta a jogerős ítéletet. Ennek ellenére a kérelmezők perújítást kezdeményeztek. A megismételt eljárás keretében azonban a Gyulai Városi Bíróság két szóbeli tárgyalás megtartását követően elutasította a perújítást. A kérelmezők felmentő ítéletet kérve fellebbeztek, a másodfokú bíróság azonban szóbeli tárgyalás tartása nélkül, tanácsülésein helyben hagyta az elsőfokú határozatot.

A kérelmezők ezzel a döntéssel szemben is felülvizsgálati kérelmet nyújtottak be, amit a Legfelsőbb Bíróság érdemi vizsgálat nélkül, elfogadhatatlanság miatt utasított el. A kérelmezők azt sérelmezték, hogy az eljárás nem volt tisztességes, mivel a perújítási eljárásban a másodfokú

bíróság nem tartott nyilvános tárgyalást, és a bíróságok a szakértőket sem hallgatták meg szóban, csak írásban benyújtott szakvéleményükre támaszkodtak. A Bíróság az ügygel kapcsolatban újfent rámutatott, hogy a Fejde-ügyben lefektetett kivétel alkalmazásának feltétele, hogy a bűncselekmény természete és a lehetséges szankciók alapján ne lehessen tartani a kérelmezőt érintő stigmatizáló hatástól. Ennek hiányában a másodfokú bíróságot tárgyalás tartására kötelező főszabályt kell alkalmazni. Az EJEK arra a meggyőződésre jutott, hogy a tárgyalás másodfokú eljárásban történt elhagyása nem állt összhangban a tisztességes tárgyalás követelményeivel, így megállapította az Egyezmény 6. cikk (3) bekezdés c) pontja és az (1) bekezdés együttes sérelmét.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek:

- a) Előadom, hogy nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.
- b) Jogi képviselő meghatalmazása: a már korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm.
- c) Az indítványozó [REDACTED] és Dr. Varga István ügyvéd az Abtv. 68.§ alapján kijelentik, hogy hozzájárulnak ahhoz, hogy személyes adataikat nyilvánosságra hozza az Alkotmánybíróság.
- d) sérelmezett döntés: a már korábban csatolt Debrecen Törvényszéki végzés.

Orosháza, 2018. szeptember hó 10. napján

Jogi képv.:

DR. VARGA ISTVÁN
ügyvéd
5900 Orosháza, Tancsics M. u. 10.
Fiókiroda: 1055 Budapest,
Markó u. 1/A. 8-as kapucsengő
Adószám: 44426093-2-24

Tisztelettel:
[REDACTED]
indítványozó